

[Søren B. Jørgensen.]

disse overenskomster, er, at hvis der ikke bliver grebet ind, så vil muligheden for en endnu større lønforskel være til stede mellem tjenestemænd og overenskomstansatte på den ene side og hele det såkaldte GAS, Grønlandsk Arbejdersammenslutning, på den anden side. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig denne begrundelse.

Statens lønpolitik i Grønland har siden 1971 haft det hovedsigte at udjævne de meget store lønforskelle mellem på den ene side de lavtlønnede grupper inden for GAS og på den anden side tjenestemænd og overenskomstansatte med tilknytning til danske organisationer. Denne målsætning har siden 1971 ført til, at der er ydet op imod 25 pct. i reallønsforbedringer for de lavtlønnede grupper, mens de højere lønnede kun har opnået mellem 1 og 3½ pct. i perioden, samtidig med at de ikke-hjemmehørendes særlige økonomiske goder er blevet forringet. Uden dette indgreb vil det ikke være muligt at videreføre denne lønudjævnende politik.

Vi kan fra socialdemokratiets side tilslutte os de fremsatte forslag, der for alle hjemmehørende som ikke-hjemmehørende tjenestemænd og ansatte efter overenskomster med danske organisationer betyder forlængelse af deres løn- og arbejdsvilkår med enkelte ændringer. Således bortfalder nu også på Grønland den procentvise dyrtidsregulering, idet den erstattes med et fast ørebeløb på 40 øre i timen. Det grønlandske pristal sættes lig 100 pr. 1. januar i år, og de omtalte grupper vil få et generelt tillæg på 50 øre fordelt med 25 øre pr. 1. april 1976 og 25 øre pr. 1. oktober 1976. I modsætning til det, vi vedtog i sidste måned her i tinget, gennemføres der på Grønland ingen taktregulering, men der åbnes mulighed for en supplerende regulering, samtidig med at der også kan optages forhandling om at få dækket meromkostninger i forbindelse med f. eks. flytning og rejse. Disse ændringer omfatter i alt 2.900 personer, hvoraf de 650 er hjemmehørende.

For det store GAS-område, der tæller godt 6.000 personer, sker der kun den ændring, at dyrtidsportionen forhøjes fra de nuværende 21 øre i timen til 40 øre i timen, altså næsten en fordobling af dyrtidsreguleringen. Der er ikke tale om her at gribe ind på andre områder. Når man ikke gør det, så er årsagen,

at man ikke vil hindre dette udprægede lavtlønsområde mulighed for ved de nu forestående lønforhandlinger at opnå en større lønfremgang end den, der sker på det danske arbejdsmarked.

Sammenfattende kan jeg om de to lovforslag sige, at vi betragter dem som et led i de bestræbelser, der udfoldes for fortsat at mindske lønforskellene i Grønland, og ud fra disse betragtninger kan vi tilsige vor positive medvirken til gennemførelse af forslagene.

Brøndsted (V):

De to forslag nr. 195 og 196 er jo, som det også allerede er fremgået, en naturlig følgerkning af de lovforslag, der blev vedtaget her i tinget den 11. marts 1975. Det er simpelt hen rimeligt, nødvendigt og rigtigt at sikre lighed i lønvilkår mellem de i Danmark og de i Grønland værende tjenestemænd, som har deres aftaler og overenskomster indgået af danske lønmodtagerorganisationer. Man er underlagt den samme lovgivning, og derfor kan vi kun sige, at vi mener, det er rigtigt, at reglerne fra den danske lovgivning følges, også når det drejer sig om dyrtidsreguleringen — med den undtagelse, der vedrører dels taktreguleringen og dels udetillæggene, som jo er en speciel side af sagen for de i Grønland værende tjenestemænd.

Vi har sagt ja til det, der skete den 11. marts, og vi mener, det foreliggende er en følge for at skabe rimelighed og ligelighed, og derfor vil vi ønske det gennemført i et rask tempo.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet er noget skeptisk med hensyn til den lønpolitik, der føres i Grønland. Lov nr. 48, som blev vedtaget her i tinget den 11. marts, vedrørende forlængelse af de kollektive overenskomster, gælder ikke for den største del af det grønlandske arbejdsmarked. Som bekendt stemte fremskridtspartiet imod lov nr. 48 den 11. marts.

Vi går ind for ligeløn på Grønland for såvel udsendte danskere som grønlandere, og derfor har vi nok en del spørgsmål, når vi skal til at behandle lovforslagene i udvalget, bl. a. en række spørgsmål med hensyn til dyrtidsreguleringen på henholdsvis 40 og 20 øre.

At begrebet taktregulering ikke findes anvendeligt i Grønland, kan i første omgang